

חלקה - פרשת ויקהל		
מחוק מדבש	וילנא	יום
רמ-רמח	ר ע"א	ראשון
רמח-רנא	ר ע"ב	שני
רנא-רנו	רא ע"א	שלישי
רנו-רסג	רא ע"ב	רביעי
רסג-רסט	רב ע"א	חמישי
רסט-ערה	רב ע"ב	שישי
ערה-רפא	רנ ע"א	שבת

אויף די
פרשה
און עניני
דיומא

זהר הקדוש מתוך מדבש

נתגרב לעילוי ולטובת נשמת הר"ר ישעיה ז"ל בן בלחט"א הר"ר אהרן הכהן הי"ד

עלון מס' 106 | פרשת חיי שרה תשפ"ג

י"ל בעזרה ש"ת ע"י
מרכז "מתוך מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

טעמי האיסור להאריך באלף דאחד בקריאת שמע

ויהיו חיי שרה פירוש דזכתה בהו בבלהו ועשתה מצות ומעשים טובים בכל ימי חייה, ולא כתיב בבלהו נשי ויהיו חיי חוה ולא כתוב בכל הנשים לשון ויהיו חיי חוה, וכן בכל שאר הנשים לא כתוב בהן ויהיו חיי פלונית, היא אתדבקת בחיין לפי שהיא נתרבקה בחיים עליונים, ועל דא דילה הוו חייין ועל כן החיים שלה היו חיים אמתיים.

זפאה איהו מאן דאזעיר גרמיה בהאי עלמא אשרי לו למי שמקטין עצמו בזה העולם, פמה איהו רב ועלאה פההוא עלמא שעי"ז כמה הוא גדול ורם בעולם העליון, ויהי פתח רב מתיבתא וכך פתח ואמר הראש ישיבה, מאן דאיהו זעיר איהו רב מי שמקטין עצמו בעוה"ז הוא גדול בעולם העליון, מאן דאיהו רב איהו זעיר מי שמחזיק עצמו לגדול בעוה"ז הוא נחשב לקטן בעולם העליון, ונרמז ענין זה במה דכתיב ויהיו חיי שרה וגו' פירוש מאה דאיהו חושפן רב מאה שהוא חשבון גדול פתיב ביה שנה, זעירו דשנין חד אזעיר ליה למיעוט של שנה אחת המעיט אותו, שבע דאיהו חושפן זעיר שבע שהוא חשבון קטן, אסגי ליה ורפי ליה דכתיב שנים הגדיל והרבה אותו דכתיב שנים לשון רבים, תא חזי דלא רפי קדשא בריהו הוא אלא לדאזעיר בא וראה שלא הגדיל הקב"ה אלא למי שהמעיט עצמו, ולא אזעיר אלא לדרפי ולא הקטין אלא למי שהגדיל עצמו, זפאה איהו מאן דאזעיר גרמיה בהאי עלמא אשרי למי שמקטין עצמו בעוה"ז, פמה איהו רב בעלויא לההוא עלמא ועי"ז כמה הוא גדול במעלה לעולם הבא, ע"כ. (מפרשים)

אידיש

אנגעהויבן און גענאנט, דער וואס מאכט זיך קליין אויף די וועלט דער איז גרויס אויפן עולם העליון, דער וואס מאכט זיך גרויס אויף די וועלט דער ווערט גערעכנט פאר א קליינער אויפן עולם העליון, און דער ענין איז מרמז אין דאס וואס עס שטייט אין פסוק "ויהיו חיי שרה וגו'", און עס איז געווען די לעבנסטעג פון שרה, דאס הייסט אז "מאה", הונדערט, וואס דאס איז א גרויסער צאל, שטייט ביי דעם "שנה", יאר, דאס הייסט אז ער האט עס קלענער געמאכט ביז צו דעם קלענסטן צאל פון איין יאר, און "שבע", זיבן, וואס דאס איז א קליינער צאל, האט עס דער פסוק פארגרעסערט און פארמערט, ווייל עס שטייט "שנים", יארן, מיט א לשון רבים, קום און זע, אז דער אויבערשטער האט נישט פארגרעסערט נאר פאר דער וואס האט זיך קליין געמאכט, וואויל איז דער וואס מאכט זיך קליין אויף דער וועלט, און דורכדעם האט ער אזא גרויסן מעלה אויף עולם הבא.

די טעמים פונעם אסור צו מאריך זיין אינעם אלף פון "אחד" ביי קריאת שמע

עס שטייט אין פסוק "ויהיו חיי שרה", און עס איז געווען די לעבנסטעג פון שרה, דאס מיינט אז זי האט זוכה געווען און האט געטון מצות ומעשים טובים אלע טעג פון איר לעבן, אבער ביי אלע אנדערע פרויען שטייט נישט דעם לשון "ויהיו חיי חוה", און עס איז געווען די לעבנסטעג פון חוה, אויך ביי אלע אנדערע פרויען שטייט נישט "ויהיו חיי פלונית", און עס איז געווען די לעבנסטעג פון די און די פרוי, ערקלערט דער זוהר תקדוש, דאס איז וויבאלד זי איז פאהאפטן געווארן אין די חיים עליונים, און דערפאר איז איר לעבן געווען די אמת'ע לעבן.

וואויל איז צו דער וואס מאכט זיך קליין אויף די וועלט, וואס דורכדעם איז ער דאך אזוי גרויס און דערהויבן אינעם עולם העליון, און אזוי האט דער ראש ישיבה

מאן דַפֿסק יתפסק מי שפסק יהיה נפסק, וביאור הדברים הוא להלן, מאן דַקְצַר יתקצר מי שקיצר יתקצר, מאן דַקְצַר יתקצר מי שקיצר יתקצר, ומפרש רצונו לומר מאן דַפֿסק מלין דאורייתא על מלין פטלין יתפסקון חייהי מהאי עלמא מי שפוסק מדברי תורה להכיר דברים בטלים יהיו חייו נפסקים מזה העולם, ודיניה קיימא בההוא עלמא דינו קיים עדיין לדון ולענוש אותו בעולם העליון, מאן דַקְצַר אמן ולא מאריף גו נייחא יתקצר מחייו דהאי עלמא מי שמקצר בעניית אמן פי' שאומר אמן חטופה וקטופה ולא מאריך בו לאמרו בנחת, יתקצר מחייו של עולם הזה, כי צריך לענות אמן בנעימה ובמתיקות, מאן דַאָמַר אַחַד אַצְטְרִיף לַחֲטָפָא אַלִּיף וְלַקְצַר קְרִיאָה דִּילִיָּהּ וְלֹא יַעֲכַב בְּהַאי אוֹת פֶּלֶל וּמִי שֶׁאֹמֵר אֶחָד דְּקִרְיָתָ שְׁמַע צְרִיךְ לַחֲטוֹף בְּאוֹת א' וְלַקְצַר קְרִיאָה שְׁלֵה וְלֹא יִתְעַכֵּב בְּאוֹת זֹו כִּלְל, כְּדִי שְׁלֵא יִשְׁמַע כִּאִילוֹ אֹמֵר אִי חַד ח"ו, וּלְפִי הַסּוּד, א' דֶּאֱחָד מוֹרָה עַל אַחַדוֹת אִין סוֹף ב"ה, וְשֵׁם אִין שׁוּם הַשְּׁגָה וְלֹא הַתְּבוּנָה, כִּי לִית מַחֲשָׁבָה תְּפִיסָא בִּיהַ כִּלְל, וְלִכְן אֶסוּר לְהֵאָרִיךְ וְלְהַתְּכוּן בַּהּ, וּמֵאֵן דִּיעֲבִיד דָּא יתארכון חייהי ומי שיעשה כן יאריך ימים בעולם הזה.

(דף קכב ע"ב בתוספתא, ובביאורינו כרך ג עמ' יא-יג)

הנשמה דואגת ונעשית אפטרופוס ללמד זכות על הגוף

רבי יוסי בן רבי יהודה, אזיל למיחמי לרבי חייא ר"י הלך לראות ולבקר את ר' חייא, אמר ליה לימא מר אמר לו ר"י לר"ח יאמר לי מורי, אי שמע האי פרשתא היך אמרו מארי מתניתא אם שמע ביאור פרשה זו של עניני אברהם ושרה איך פירשו בה בעלי המשנה, דפרשוה בעניינא דנשמתא שפירושה בעניני הנשמה, אמר זכאח חולקיהון דצדיקא בעלמא דאתי אמר רבי חייא לרבי יוסי אשרי חלקיהם של הצדיקים בעולם הבא, דכך היא אורייתא בלפהון כמבועא רבא דמיא שכך היא התורה בלבם כמעין גדול של מים, דאף על גב דמסתימין ליה שאעפ"י שסותמים אותו, מסגיאות מייא פתחי מבויעין דנבעין לכל עיבר אבל מרבווי המים נפתחים שוב המעינות ונובעים לכל צד. תא שמע רבי יוסי רחיקא את בא ושמע ר' יוסי שחביב אתה לי, אגא אימא לך בהאי פרשתא

אידיש

באגריפן, דעריכער טאר מען נישט מאריך זיין אדער אריינבראכטן אין איר, און דער וואס וועט אזוי טון וועט מאריך ימים זיין אויף די וועלט.

די נשמה זארגט און ווערט אן אפטרופוס צו מלמד זכות זיין אויפן גוף

רבי יוסי דער זון פון רבי יהודה איז גענאנגען זען און באזוכן רבי חייא, האט רבי יוסי געזאגט צו רבי חייא, זאל מיר מיין רבי זאגן, אויב ער האט געהערט דעם ערקלערונג פון אט די פרשה פון די ענינים פון אברהם און שרה, וויאזוי די בעלי המשנה האבן עס ערקלערט, ווייל זיי האבן איר ערקלערט אויף די ענינים פון די נשמה, האט רבי חייא געזאגט צו רבי יוסי, וואויל איז דער טייל פון די צדיקים אויף עולם הבא, ווייל אזוי שטארק איז די תורה אין זייער הארץ אזוי ווי א גרויסן קנואל פון וואסער, וואס אפילו אויב מען פארשטאפט עס, טוט זיך עס צוריק עפענען און עס פליסט וואסער אויף אלע זייטן, צוליב די פילע וואסערן וואס שטראמען פון אינעווייניג. קום און הער רבי יוסי, וואס דו ביסט מיר באלויבט, און איך וועל דיר זאגן א זאך אין אט די פרשה, און דאס איז, אז קיינמאל

דער וואס האט אפגעהאקט וועט ווערן אפגעהאקט, און דער זוהר הקדוש וועט פאלד ערקלערן, דער וואס האט קורץ געמאכט דער וועט קורץ ווערן, דער וואס האט קורץ געמאכט וועט פארלענגערט ווערן, און דער זוהר הקדוש ערקלערט, דאס מיינט, דער וואס האט אפגעהאקט פון די ווערטער פון די תורה צו רעדן דברים בטלים, וועט זיין לעבן אפגעהאקט ווערן פון די וועלט, און זיין דין בלייבט נאך אלץ צו גע'משפט ווערן און פארשטראפט ווערן אויפן עולם העליון, ווער עס איז מקצר ביים ענטפערן אמן, דאס מיינט אז ער ענטפערט א געכאפטער אדער אפגעהאקטער אמן, און ער איז נישט מאריך אין דעם, עס צו זאגן שטאמ, דער וועט קורץ ווערן פון זיין לעבן אויף די וועלט, ווייל מען דארף ענטפערן אמן זיס און אנגענעם, און דער וואס זאגט "אחד" פון קריאת שמע, דער דארף שנעל זאגן דעם אות א' און מקצר זיין איר זאגן און זיך בכלל נישט אויפהאלטן ביי דעם אות, פרי עס זאל זיך נישט הערן ווי ער זאגט חס ושלום אי חד, און לפי הסוד איז דער ענין, ווייל דער א' פון אחד ווייזט אויפן איינציגקייט פונעם אין סוף ברוך הוא, און דארט איז נישטא קיין שום השגה און קיין שום התבוננות, וויבאלד "לית מחשבה תפיסא ביה כלל", דאס געדאנק פונעם מענטש קען אים בכלל נישט

אני אומר לך דבר בפרשה זו, והוא כי לעולם אין גוף האדם אחר הסתלקותו מן העולם נכנס בחשבון הצדיקים על יד דומה, עד שתראה לו הנשמה פנקס סימנה, שנותנין לה הפרובים בגן עדן. אמר רבי יוסי, אנה שמענא, דהא נשמתא בתר דעיילת תמן אני שמעתי כי הנשמה אחר שנכנסה כבר בג"ע התחתון, היא אזלת לסלקא לאתרה לעילא היא הולכת לעלות למקומה למעלה לג"ע העליון, ולא למיחת לתתא ואין רצונה כבר לרדת למטה, אבל קודם שתעלה ותפנס בג"ע, נעשית אפטרופוס הגוף על יד דומה ללמד זכות על הגוף, ומראה לו לדומה שראוי הוא הגוף לקבל שכר ארבע מאות עולמות שהם עלמין דכסופין כדלקמן, ופי' עולמות, אורות נעלמים שהגוף יהנה מהם לעולם הבא, אמר רבי חייא, הא רבי אלעזר אמר, דהא דומה ידע שהגוף ראוי לקבל ת' עלמין דכסופין, קודם שהנשמה מראה לו סימן, משום דמכרזי עלה בגנתא דעדן משום שמכרזים על הנשמה בג"ע, אבל אנה פה שמענא אבל אני כך שמעתי, די בעדנא דיהבין לה פנקסא חזר על גופא לאעיל ליה פפתקא דצדיקיא על ידו דדומה כי בשעה שנותנים להנשמה פנקס היא חוזרת ומשתדלת עבור הגוף שיכניסו אותו ע"י דומה בכתב של הצדיקים שבו כתובים אותם שיקומו בתחיית המתים, ועתה חוזר לבאר רבי יוסי ואמר הדין הוא דכתיב אף אם אתה לו שמעני, נתתי פסך השדה קח ממני ושואל מהו פסך השדה ומפרש דא הוא פסופא דארבע מאות עלמין דיהבין ליה לאחסנא זהו ארבע מאות עולמות חשוקים וחמודים שנותנים להגוף לרשת להנות מהם לעולם הבא, ור"ל שאברהם הרומז על הנשמה משתדל בענין ארבע מאות שקל כסף שהם הארבע מאות עלמין דכסופין לצורך שדה הרומז על הגוף. (מפרשים)

רב יוסף בד הוה שמוע פרושה דא ממאריהון דמתיבתא ר"י כששמע פירוש פרשה זו מבעלי הישיבה, והיינו פירוש הנ"ל, הוה אמר מאן דאיהו עפרא מאי קא זכי להאי היה אומר מי שהוא עפר איך יזכה לזה התענוג של ארבע מאות עלמין דכסופין, מאן זיפה ומאן יקום מי יזכה ומי יקום להנות באותם העולמות, הדין הוא דכתיב

אידיש

אויפשמיינ ביי תחית המתים. יעצט גייט רבי יוסי צוריק צו ערקלערן און ער זאגט, דאס איז וואס עס שטייט אין פסוק "אף אם אתה לו שמעני, נתתי פסך השדה קח ממני", נאר הלואי וועסטו מיר צוהערן, איד וואלט שוין געוואלט האבן געגעבן די געלט פארן פעלד, געם עס פון מיר, און ער האט געפרעגט, וואס מיינט "פסך השדה", די געלט פארן פעלד, און ער האט ערקלערט, דאס זענען די פיר הונדערט גלוסטויגע וועלטן וואס מען גיבט פארן גוף צו ירשענען און געניסן פון זיי אויף עולם הבא, און דאס מיינט אז אברהם, וואס ער איז מרמז אויף די נשמה, טוט משתדל זיין אינעם ענין פון די ארבע מאות שקל כסף, וואס דאס זענען די פיר הונדערט עלמין דכסופין, פאר די שדה, וואס דאס איז מרמז אויפן גוף.

ווען רב יוסף האט געהערט די ערקלערונג פון די פרושה פון די בעלי הישיבה, דהיינו די אויבנדערמאנטע ערקלערונג, האט ער געזאגט, וויאזוי קען איינער וואס איז ערד, זוכה זיין צו אט דעם תענוג פון די פיר הונדערט גלוסטויגע עולמות, ווער וועט זוכה זיין און שטיין בלייבן צו געניסן אין אט די וועלטן, דאס איז וואס עס שטייט אין פסוק "מי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קדשו", ווער קען ארויפגיין אויפן פארג פונעם אויבערשטן און ווער קען

גייט נישט דער גוף פונעם מענטש אריין אין חשבון פון די צדיקים, נאכן אוועקגיין פון די וועלט, דורך דומה, ביז די נשמה ווייזט אים דער בוך פון איר סימן, וואס די פרוכים אין גן עדן גיבן איר. האט רבי יוסי געזאגט, איד האב געהערט, אז נאכדעם וואס די נשמה איז שוין אריינגעגאנגען אינעם גן עדן התחתון, גייט זי ארויף צו איר ארט אויבן צום גן עדן העליון, און זי וויל מער נישט אראפגיין אונטן, אבער איידער זי גייט ארויף און גייט אריין אין גן עדן, ווערט זי אן אפטרופוס אויפן גוף ביי דומה, צו מלמד זכות זיין אויפן גוף, און זי ווייזט פאר דומה אז דער גוף איז ווערד צו פאקומען שכר די פיר הונדערט עולמות וואס זיי זענען עלמין דכסופין, אזוי ווי עס וועט ווייטער ערקלערט ווערן, און "עולמות" מיינט מען, פארהוילענע אורות וואס דער גוף וועט געניסן פון זיי אויף עולם הבא, האט רבי חייא געזאגט, רבי אלעזר האט דאך געזאגט, אז דער גוף איז ווערד צו פאקומען פיר הונדערט עלמין דכסופין, איידער די נשמה ווייזט אים דעם סימן, וויבאלד מען רופט אים אויף די נשמה אין גן עדן, אבער איד האב געהערט אזוי, אז אינדערציט וואס מען גיבט פאר די נשמה דעם בוך, גייט זי צוריק און איז משתדל פארן גוף אז מען זאל אים אריינברענגען, דורך דומה, מיט דעם כתב פון די צדיקים וואס אין דעם שטייען די וואס וועלן

מי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קדשו, דהיינו בעולמות הכסופים, ר"ל שצריכים לזכויות כדי לזכות לכך. אמר רבי אבא, תא חזי מאי דכתיב, וישמע אברהם אל עפרון, וישקל אברהם לעפרון את הפסח פירוש דא הוא כסופא רבתא דאינון עלמין וכסופין זה הוא חמדה הגדולה ותענוג הגדול של אותם העולמות הנחמדים, ארבע מאות שקל פסח פירוש ארבע מאות עולמות והנאות וכסופין. ומש"כ עובר לסוחר פירושו רב נחמן אמר, שיעבור זה הצדיק כל שערי שמים וירושלים של מעלה ואין מוחה בידיה (ב"ג), תא חזי מה כתיב, ואחרי כן קבר אברהם שהוא הנשמה את שרה אשתו פירוש את הגוף הנקרא שרה, והיינו כדברי ר"ח שהנשמה דואגת שהגוף יהיה ונמנה עם שאר הצדיקים בחבורתם, מפתקא דממנא על ידי דדומה ונמנה בהכתב הממונה על ידי דומה להיות נמנה בין שאר הצדיקים, אמר רבי יצחק, הכי גמירנא כל אינון דכתיבין בידי דדומה וממנא על ידי כן למדנו שכל אותם הכתובים בידו של דומה וממנים על ידו, יקומו לזמנא דזמין לאחיא דיירי עפרא יקומו לזמן שעתיד הקב"ה להחיות את שוכני העפר, ווי להון לרשיעא דלא כתיבין על ידי בפתקא אוי להם לרשעים שאינם כתובים על ידו בכתב שלו,

(דף קכג ע"ב בתוספתא, ובביאורינו כרך ג עמ' טו-יח)

אידיש

שטערן, קום און זע, דאס וואס עס שטייט אין פסוק "ואחרי כן קבר אברהם", און דערנאך האט אברהם באגראבן, דאס מיינט מען די נשמה, "את שרה אשתו", זיין ווייב שרה, דאס מיינט מען דער גוף וואס ווערט אנגערופן שרה, און דאס איז אזוי ווי די ווערטער פון רבי חייא אז די נשמה זאגט דערצו אז דער גוף זאל געצייגלט ווערן מיט די אנדערע צדיקים אין זייער חבורה, און ווערן געצייגלט אינעם פתב פונעם ממנה, דורך דומה, געצייגלט צו ווערן צווישן די אנדערע צדיקים, האט רבי יצחק געזאגט, אזוי האבן מיר געלערנט, אז אלע וואס זענען געשריבן ביי דומה און זענען געשטעלט דורך אים, וועלן אויפשטיין ביי דער צייט וואס דער אויפערשטער איז אנגעגרייט צו מאכן לעבן די וואס רוען אין דער ערד, וויי איז צו די רשעים וואס זענען גישט געשריבן ביי אים אין זיין פתב.

כליבן שטיין אין זיין הייליגן ארט, דאס מיינט מען די גלוסטונגע עולמות, ווייל מען דארף האבן זכותים כדי זוכה צו זיין אין דעם. האט רבי אבא געזאגט, קום און זע, דאס וואס עס שטייט אין פסוק "וישמע אברהם אל עפרון, וישקל אברהם לעפרון את הפסח", און אברהם האט צוגעהערט צו עפרון, און אברהם האט אפגעוואויגן פאר עפרון די געלט, דאס איז דעם גרויסן גלוסטונגייט און דעם גרויסן תענוג פון אט די גלוסטונגע וועלטן, "ארבע מאות שקל פסח", פיר הונדערט זילבערנע שקלים, דאס מיינט מען די פיר הונדערט עולמות און הנאות און גלוסטונגייטן. און דאס וואס עס שטייט אין פסוק "עובר לסוחר", וואס עס גייט אריבער און מען קען האנדלען דערמיט אין יעדן ארט, וואס מיינט דאס, האט רב נחמן געזאגט, אז דער צדיק וועט דורכגיין אלע שערי שמים און ירושלים של מעלה און קיינער וועט אים גישט

שבת דא שירא

הרה"ק רבי פנחס קאריצער זי"ע האט צוגעזאגט, אז ווער עס וועט לערנען אויף אויסנווייניג און עמוד פונעם ספר הזוהר, וועט די סטרא אחרא נישט קענען געוועלטיגן אין אים, און ער וועט זיין אזוי ווי אן איש מלחמה וועלכער האלט א שטארקער פאנצער וואס באשיצט פונעם פיינט.

(פלאות רבי פנחס מקאריץ עמ' לו)

צו באקומען דעם גליח יעדע וואך שיקט א אימייל צו: 302233@gmail.com

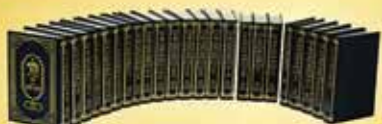
הזוהר הקדוש ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

"זבלכתך בדרך" פארמאט 70 כרכים מהדורת ר' יוסף צבי בערגער (In 6.5/4.5)

גרויסע סעט (In 9.5/6.5)

קלענע סעט - מהדורת ר' הערשל וועבער (In 7/5)